

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 258.972 van 29 februari 2024  
in de zaak A. 231.650/VII-40.912**

In zake :

1. de NV ROCOLUC
2. de NV FREMOLUC
3. F.V.  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten François Tulkens, Lola Malluquin en Laure Proost  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Keizerslaan 3  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
de minister van Justitie
2. de KANSSPELCOMMISSIE BIJ DE FEDERALE  
OVERHEIDSDIENST JUSTITIE  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Philippe Levert  
kantoor houdend te 1180 Ukkel  
De Frélaan 229  
bij wie woonplaats wordt gekozen  
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Patrik De Maeyer  
kantoor houdend te 1160 Brussel  
Tedescolaan 7

Tussenkommende partij :

de NV CKO BETTING  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaten Philippe Vlaemminck en Robbe Verbeke  
kantoor houdend te 1000 Brussel  
Bischoffsheimlaan 15, bus 9  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1. Het beroep, ingesteld op 28 augustus 2020, strekt tot de  
nietigverklaring van de beslissing van de Kansspelcommissie van 19 maart 2020

waarbij aan de nv CKO Betting een vergunning F1 wordt verleend voor het inrichten van weddenschappen.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verzoekende partijen hebben een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Thomas Maes heeft op 20 juli 2023 een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen hebben een laatste memorie ingediend.

De nv CKO Betting heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 16 oktober 2023. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 januari 2024.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laure Proost, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Adrien Neyrinck, die *loco* advocaten Philippe Levert en Patrik De Maeyer verschijnt voor de verwerende partijen en advocaat Robbe Verbeke die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Thomas Maes heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. Met de thans bestreden beslissing van 19 maart 2020 verleent de Kansspelcommissie aan de nv CKO Betting een vergunning F1 voor het inrichten van weddenschappen.

3.2. Op dezelfde dag wordt aan de nv CKO Betting een aanvullende vergunning F1+ verleend voor het inrichten van weddenschappen via de URL ‘www.sports.bwin.be’. De exploitatie van deze aanvullende vergunning F1+ werd inmiddels stopgezet.

### *IV. Ontvankelijkheid van het beroep*

4. Overeenkomstig artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kunnen de beroepen tot nietigverklaring voor de Raad van State worden gebracht door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang.

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en tegelijk dat de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling haar een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook. Het belang als ontvankelijkheidsvoorwaarde verbiedt beroepen die een zuiver symbolische vernietiging beogen of die enkel strekken tot het vernietigen in het belang van de wet, zonder dat de verzoekende partij enig voordeel, hoe miniem ook, kan halen uit die nietigverklaring.

*Wat betreft de eerste en de tweede verzoekende partij*

5. Het belang van de eerste verzoekende partij, die beschikt over een aanvullende vergunning B+ waardoor zij gebruik kan maken van instrumenten van de informatiemaatschappij, situeert zich blijkens de toelichting in het verzoekschrift tot nietigverklaring, in het vrijwaren van haar concurrentiepositie op de markt van de online kansspelen. In het bijzonder kant zij zich tegen het aanbieden van zogenaamde ‘live weddenschappen’ via het internet door operatoren van kansspelen die houder zijn van F1-vergunningen. Zoals de eerste verzoekende partij uiteenzet in het enige middel, zou de wet van 7 mei 1999 ‘op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers’ (hierna: kansspelwet) het inrichten van dergelijke weddenschappen verbieden.

In de eerste plaats moet eraan herinnerd worden dat met de bestreden beslissing een kansspelvergunning van het type F aan de tussenkomen partij wordt verleend die betrekking heeft op het inrichten van weddenschappen in de reële wereld en die niet de minste toelating bevat om deze weddenschappen ook aan te bieden via het internet of via de zogenaamde ‘informatiemaatschappij-instrumenten’.

De economische activiteit van de eerste verzoekende partij is in de reële wereld beperkt tot de exploitatie van een kansspelinrichting klasse II of een speelautomatenhal op het grondgebied van de gemeente Elsene. Hoewel kan worden aangenomen dat de door haar in de reële wereld aangeboden kansspelen concurrentie ondervinden door het ruime aanbod van kansspelen en weddenschappen in de virtuele wereld, valt niet te ontkennen dat deze concurrentie niet wordt aangewakkerd door de bestreden vergunningsbeslissing die enkel betrekking heeft op het inrichten van weddenschappen in inrichtingen die behoren tot de fysieke wereld, met uitsluiting van alle virtuele weddenschappen die via het internet worden aangeboden.

In zoverre de eerste verzoekende partij in haar laatste memorie tracht aan te tonen dat het bereik van de kansspelinrichting klasse B, gelegen in de

gemeente Elsene, niet alleen een lokaal karakter heeft omdat haar klanten “ook uit de kust-regio [zouden] komen”, gaat zij er volledig aan voorbij dat in het inleidend verzoekschrift het beweerde belang enkel wordt toegespitst op de negatieve concurrentiële gevolgen die zij dreigt te ondergaan door het online aanbod van andere kansspeloperatoren. Door het geven van die toelichting heeft de eerste verzoekende partij de contouren geschetst van het gerechtelijk debat en moet de Raad van State het aangevoerde belang beoordelen binnen die vastgestelde grenzen. Derhalve moet niet onderzocht worden of de eerste verzoekende partij en de tussenkomende partij als concurrenten kunnen worden beschouwd in de reële kansspelwereld.

6. De tweede verzoekende partij is houder van een kansspelvergunning C en exploiteert een kansspelinrichting klasse III, dit is een drankgelegenheid “waar drank, ongeacht de aard ervan, wordt verkocht voor gebruik ter plaatse en waarin maximaal twee automatische kansspelen en twee automatische kansspelen met verminderde inzet” worden geëxploiteerd.

Zoals de verwerende partijen terecht opwerpen komen dergelijke (kleinschalige) kansspelinrichtingen volgens de kansspelwet niet in aanmerking voor een aanvullende vergunning voor de exploitatie van online kansspelen. Bijgevolg wordt niet aangenomen dat de tweede verzoekende partij, die over een toelating beschikt om in een drankgelegenheid maximaal twee automatische kansspelen en twee automatische kansspelen met verminderde inzet te exploiteren, op grond van het beweerde concurrentiële nadeel zou beschikken over het in rechte vereiste belang bij de gevorderde nietigverklaring.

*Wat betreft derde verzoeker*

7. In het verzoekschrift tot nietigverklaring knoopt derde verzoeker zijn belang vast aan het feit dat hij “een natuurlijk persoon [is] die af en toe kansspelen, die op online sites of in de reële wereld worden aangeboden, speelt, of die deze af en toe kan spelen”. Hij meent dat hij er als (potentiële) speler belang bij heeft om tegen de bestreden beslissing in rechte op te komen omdat die “de bescherming van de spelers nadelig beïnvloedt”.

8. De summiere wijze waarop derde verzoeker zijn belang toelicht, leidt tot de vaststelling dat de vordering aangemerkt moet worden als een *actio popularis* waarbij hij uitsluitend optreedt ter verdediging van het algemeen belang en niet wegens de aantasting van een voldoende geconcretiseerd persoonlijk belang.

### *Conclusie*

9. Het beroep is niet ontvankelijk.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 600 euro, elk voor een derde, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partijen.**

**De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                     |                  |
|---------------------|------------------|
| Carlo Adams,        | kamervoorzitter, |
| Peter Sourbron,     | staatsraad,      |
| Francis Van Nuffel, | staatsraad,      |
| bijgestaan door     |                  |
| Elisabeth Impens,   | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Elisabeth Impens**

**Carlo Adams**